

de gouvernement's civiele vaartuigen, zijnde dit beheer als nu opgedragen aan den luitenant ter zee der eerste klasse bij de koloniale marine, W. H. R. van Loon, thans commandant van Zr. Ms. koloniale schoener Circe, met bepaling wijders, dat gemeld Beheer, tot de komst van den luitenant van Loon, zal worden uitgeoefend door den eersten gezaghebber C. J. van Kakum; tot kapitein bij de R. K. gemeente te Samarang, C. Reinen; benoemd R. K. geestelijke van de 3de klasse voor de Oost-Indische dienst, tot leden der sub-commissie van onderwijs te Padang (Sumatra's Westkust), G. Fiet, onder-intendant der 1ste klasse bij de militaire administratie, en A. van der Leeuw Jr., agent van de factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij aldaar. Op verzoek eervol ontslagen: de luitenant der 2de klasse bij de koloniale marine C. W. Pické; de opzieder der houtbosschen in de residentie Rembang, J. G. Noos, en de chirurgijn der derde klasse, H. van der Linden; de controleur der landelijke inkomsten en cultures van de eerste klasse in de residentie Bantam, J. W. Klopogge, en de luitenant kolonel A. B. Chignett, commandant der schutterij te Samarang.

Voorts is de tweede luitenant der infanterie graaf van Bentheim Tecklenburg Rheda eervol ontslagen met zijne betrekking van adjudant van den gouverneur-generaal, in zijnen rang en anciënteit overgeplaatst bij het regiment huzaren n°. 7, en benoemd tot directeur van de te Tjanjor, in de Preanger Regenschappen, voor de verbetering van het Java's paardenras, op te richten gouvernement's proefstoeijerij.

Zijnde alzmede de benoeming van den controleur van de landelijke inkomsten en cultures der 2de klasse D. H. Cannanarts, tot assistent der eerste klasse bij de theecultuur, ingetrokken en dezelve weder in zijne genoemde vorige betrekking hersteld.

Part. Corresp. 's GRAVENHAGE 2 Aug. Heden omstreeks één ure is Z. K. H. Prins Hendrik, benevens den kapitein ter zee Arriens, uit Vlissingen alhier teruggekomen.

De heer Mazel, referendaris bij het Departement van Buitenlandsche Zaken, is heden morgen naar Parijs vertrokken, tot tijdelijke vervanging van den heer Fagel.

Eergisteren is er brand ontstaan op de hofstede Marlot, gelegen aan den Leidschen straatweg, in eene schuur, die in korten tijd geheel is afgebrand. Door spoedig aangebragte hulp, waaronder men ook de spuit, welke van 's Konings paleis in het Bosch derwaarts is heen gevoerd, moest telken haefte echter de ramp zich daarbij bepaald.

's GRAVENHAGE 2 Aug. De 21ste verjaardag van Z. K. H. Prins Alexander, is heden alhier met de gebruikelijke plegtigheden, en onder het houden eener groote parade, gevierd geworden.

Het provinciaal Gerechtshof van Holland heeft in zijne terechtzitting van heden twee zaken behandeld, die nog al eenige belangstelling hebben opgewekt, als: 1°. van J. van Erkel, oud 20 jaren, J. van Erkel, oud 50 jaren, en W. van der Reide, oud 26 jaren, schuldig verklaard aan het afleggen van valsche getuigenis, in eene correctieele zaak, ten voordele der beklagde, waartoe de smekingen van de moeder der beklagde hebben aanleiding gegeven, en zonder dat de beschuldigde enig persoonlijk voordeel hebben beoogd. Gecondemneerd ieder tot een tweearig confinement.

2°. Van Joseph Ascoli, oud 18 jaren, geboren te Hamburg, laatstelijk gedetineerd in de gevangenis voor jeugdige veroordeelden, te Rotterdam, schuldig verklaard aan het met voorbedachten raade en moedwillig verworden van eenen bedienenden beambte in en ter oorzake van de waarneming zijner bediening, en zulks na 6 maanden vroeger wegens misdadig te zijn veroordeeld geweest. Gecondemneerd tot 1/2 uur tepronkstelling, brandmerk, en vijfjarig confinement.

BELGIE.

Part. Corresp. BRUSSEL 2 Aug. Er wordt veel gesproken van de bedanking van den heer Thorn, gouverneur van Henegouwen, welke bij de regering in ongenade geraakt is, omdat hij geweigerd heeft, eenen ambteenaar van het provinciaal bestuur, hoogleraar aan het collegie te Mons, die zich eenigzins hevig tegen den heer Sivant, ultra-ministeriële burgemeester aldaar, getuit zou hebben, deszelfs ontslag te geven, gelijk het Ministerie verlangd had. Daar echter Koning Leopold den 4 dezer, op zijne terugreis uit Parijs, door Maus passeren zal, om de opening van een gedeelte der nieuwe vaarten bij te wonen, zoo heeft men de zaak eerst vroeger bij laten berusten, en den heer Thorn zijne plaats doen behouden.

Alle nieuw benoemde afgezanten naar Duitschland zijn reeds vertrokken of staan op het punt van te vertrekken. De heer T'Sclaelas sedert het begin dezer week; de heer Goblet gaat Zaterdag of Zondag op reis; de heer Dieskan, die eerst sedert weinige dagen getrouwd is, schijnt zijne speelmaand (lune de miel) te zullen afwachten, alvorens zich op weg te begeven; de heer Leveaux eindelijk, zal niet vóór den 18 dezer vertrekken; zullende hij nog alvorens eene privaataudientie bij den Koning hebben.

Binnen eenige dagen zal te Mechelen de jaarlijksche bijeenkomst der Belgische bisschoppen plaats hebben. Men moet, zegt men, eene gewichtige decisie van de zijde hunner eminentiën verwachten, gelijk die tegen de vrijheidslaren in het verleden jaar.

De bij het Ministerie van Buitenlandsche Zaken overgevalten plaatsen, ten gevolge der benoemingen van afgevaardigden naar Duitschland en elders, hebben eene menigte ambtenaren gaande gemaakt, en eenen hoop sollicitanten in het harnas gejaagd. Er worden, onder anderen, verscheidene vrij hooge personen genoemd, die zich tot dus verre er buiten gehouden hebben, omdat zij niet wilden in aanraking komen met het gouvernement. Opmerkelijk is het, dat in deszelfs mate, waarin de republikeinen, Franschegezinden, enz., zich allengskens naar het gouvernement dekken, dit van zijnen kant nu hoe langer zo meer zijn hof aan de zoogenaamde Orangisten schijnt te willen maken.

FRANKRIJK.

PARIS 1 Aug. Algemeen is de openbare aandacht op het Oosten gevestigd. De inwendige toestand van Frankrijk, die anders in zoo vele opzichten de meeste opmerkzaamheid verdient, wordt thans geheel over het hoofd gezien. Alles bepaalt zich bij de gebeurtenissen in Syrië, die met elken dag in gewigt en in omvang toenemen, en waartrent men met belang-

In de Abruzzes gekomen, werden zij door eene bende roovers aangerand. Na een hevige en wanhopig gevecht, bezwaken zij. De bravo stortte getroffen van het paard; zijne laatste woorden werden door RIBERA niet gehoord; men liet hem voor dood liggen.

De kunstenaar werd gevangen genomen en voor den hoofdman gabraht. Deze vroeg hem naar zijnen naam en stand.

«Ik ben JOHNS DE RIBERA. Gij moet weten, wie dat is,» was het sie: antwoord.

Terstond trad een onrijf klerik, zwartlokkig, schoon gevormd en sierlijk, hoevel eenvoudig gekleed jongeling nader, die, in de schaduw, de achters van een schilderstuk ontwierp, en terens van tijd tot tijd eenige regels bij een aangevangen dichtstuk schreef, maar tot nu toe het totaal met diepe onverschilligheid bijwoonde, en niet eenmaal van zijne bezigheid had opgezien. De handlieden waken met eerbied voor hem. Hij maakte RIBERA's hooren los, omhelsde hem met hartelijkheid, en na een kortstondig, levendig onderhoud, beval hij, dat men den grooten meester zijn paard en alles, wat men hem verder had ontnomen, zoude teruggeven. Nu omhelsde hij hem nog weder, hielp hem het paard bestigen, volgde hem met de oogen zoolang hij zichtbaar bleef, en vlijde zich toen weder in de schaduw neder, en hervatte zijne schets en zijn dichtstuk, met de roovers slechts deze woorden sprekende: «Vrienden!... dat was mijn meester.»

Die jongeling heette — SALVATOR ROSA, op dat oogenblik een schilderhandiet, en niet lang te voren een van RIBERA's leerlingen.

Van STORPA's geleide verstoppen, was RIBERA schier rodeloos. Hij keerde weder naar de plaats, waar de bravo was nedergeseld; zijn bloed alleen was daar van hem achtergebleven.

Na eene langdurige bezwaarte reis, reed RIBERA naar Napels terug. Het was nacht, toen hij voor zijn paleis kwam.

Zijn paleis was in een' rookenden puinhoop verkeerd.

LO SPAGNOLETTO's vijanden hadden verspreid, dat hij Napels voor Nofence had verruild, waartoe hem de MEMOIRSEN met hunne beloften hadden uitgelokt. Om zulk eene verregaande onafhankelijkheid verwoed, had hetzelfde volk, hetwelk RIBERA in zegenpraal had rondgedragen, zijn paleis geplunderd, vernield en verbrand.

stelling nadere berigten te gemoet ziet. Dezen nacht zijn door den marschall Soult twee buitengewone koffers, de één naar St. Petersburg en de andere naar Londen gezonden. In hoe verre dit in verband staat met het bericht van het dagblad *Le Toulonnais*, dat de admiraal Lalande, op het verneemen van de nadering van den Bosphorus door de Russische vloot, aan den ingang van de Dardanellen heeft post-gevat, zal nader moeten blijken. Het gerucht van de aankomst te Konstantinopel van Mehemed-Ali wordt door den *Moniteur Parisien* wedersproken. Intusschen worden de wapeningen te Toulon met ijver doorgezet. Ook spreekt men weder van eene uitbreiding van de cadets der marine, waardoor het getal der officieren van de Fransche zeemagt zeer zal worden vermeerderd.

— Nopens de door de Fransche regering in de tegenwoordige omstandigheden in het Oosten te volgen staatkunde, leest men in de *Revue des Deux Mondes* een merkwaardig artikel, waaraan het volgende is ontleend:

«De dood des Sultans is reeds eene oude gebeurtenis, zoo snel verdriegen zich sinds eenigen tijd de gebeurtenissen in het Oosten. Thans wordt het Turksche rijk, zoo het nog bestaat, in wezenlijkheid door Chosrew-Pacha geregeerd, die tot de waardigheid van Groot-Vizier is verheven geworden. Men roemt zeer de onafhankelijkheid van dezen ambtenaar en hoopt veel van zijn bestuur. De moeilijkheden van den toestand zijn echter groot, want Chosrew-Pacha is een oude vijand van Mehemed-Ali, en, ondanks de noodzakelijkheid om voor den Egyptischen Onder-Koning te bakken, waarin zich de Divan, sinds de nederlaag van Nezib en den afval van den Kapudan-Pacha, bevindt, zal de Vizier bezwaarlijk zijnen reeds verouderden haat kunnen overwinnen. Men behoort niet te vergeten, dat Chosrew-Pacha, die in het land der Abases is geboren, door den vermaarden Kapudan-Pacha Kutchuk-Hussien gekocht zijnde, vroeger tot Pacha van Cairo werd benoemd en gedurende eenigen tijd Egypte heeft beheerscht, na den terugtocht van het Fransche leger. Chosrew-Pacha zoude zich misschien nog in Egypte bevinden, indien Mehemed-Ali, toen eenvoudig Bimbashi in het Fransche leger, een grad, die met dien van bataillons-ouf overeenkomt, niet, aan het hoofd van eenige oproerige soldaten, den beoelenden Chosrew uit Cairo verdreef, en tot Damiette ahtervolgd had, in welke stad hij hem noodzaaklijk zich naar Konstantinopel in te schepen...»

«Overigens heeft Mehemed-Ali in de oogen van een zeker aantal personen veel gewonnen, sinds de nederlaag der Turksche troepen. Mehemed-Ali is de redder van het Oosten geworden. Het welzijn van dat gedeelte der wereld vordert thans hem oppermagtig meester van Syrië te laten, en zijne heerschappij zich langs de Perzische golf te doen uitstrekken, met inbegrip van Bagdad, Bassorah en geheel Irak-Arabië, dat hij even spoedig als Egypte zal weten te beschaven! Zeker is het, dat Mehemed-Ali, op dit oogenblik in het bezit van den Tigris en van den Eufrat, zonder hinderpalen kan voortrukken tot aan de Perzische golf, en alzoo aan de Porte al hare zuidelijke provinciën onttreuen. Maar wij hopen, dat de zijwiel, dien de overwinning van Mehemed-Ali aan eenige tolken der Europeesche drukpers heeft veroorzaakt, niet den Pacha zelven zal treffen. In elk geval echter, zal Frankrijk niet uit het oog verliezen, dat, zoo hetzelfde aan Mehemed-Ali gunstig is, het van den anderen kant in een Europeesch belang zijne bescherming aan het Ottomannische rijk behoort te verliezen.

«Dit rijk aan zijn lot over te laten en Mehemed-Ali vrijheid te geven, om, in hoedanigheid van vasaal, die provinciën te veroveren, onder de voorwaarde van eene schatting, die hij niet betalen zal, is de Russische legers te Konstantinopel te roepen en den oorlog te doen uitbreken, hetgeen voorzeker noch in de plannen van Engeland, noch in die van Frankrijk kan gelegen zijn. Onmoedig is het, oozes inzien, de beweringen te wederleggen van de legitimistische dagbladen, die het Fransche gouvernement beschuldigen den afval van den Kapudan-Pacha te hebben begunstigd; maar de inzigten daarvoren, die zonden strekken om aan den Onder-Koning van Egypte meer toe staan, dan hij zelf vraagt, moeten ernstig wedersproken worden. Dit is de eeredienst van de overwinning te verre uitbreiden. Eenige dagen geleden, stelde men Syrië voor als bereid om tegen den Pacha in opstand te komen, en afkeerig van die overheersching, die aldaar reeds meer dan een oproer heeft doen ontstaan; men verzekerde, dat het Turksche leger te gelijk talrijk en wel gedisciplineerd was: deszelfs nederlaag heeft alles veranderd. Voorzeker, nits is veranderd meer het aanzien der zaken, dan een verloren veldslag; maar Frankrijk is niet bestemd om tusschen Turkije en Rusland dezelfde rol te vervullen, die weleer door Oostenrijk tusschen Napoleon en de Russen gespeeld werd. Zoo iemand in deze zaak door Frankrijk is te begaanst, dan is het voorzeker de zwakste partij, en eene dergelijke daad van eedmoedigheid ook staat in overeenstemming met de belangen zijner staatkunde.

«Wij zijn van het gevoelen van degenen, die niet gelooven aan den langer duur van dat rijk van éne stad, zoo het genoemd wordt door een' der meest opmerkelijke mannen, die in de jongste tijden het Oosten bezocht hebben; maar een vast en edel gedrag van de zijde van Frankrijk kan, in wederwil van al de minachting, door de Engelse dagbladen ten onzen aanzien aan den dag gelegd, nog eenige jaren den val van het Turksche rijk vertragen. Dit uitstel is van een hoog belang. Het zal ons veroorloven, om ons die waarborgen te verzekeren, welke wij thans niet in staat zijn te verkrijgen, en eenen invloed te herwinnen, welken ongehoorde staatkundige mislagen, overigens meerendeels met Engeland gemeen, ons hebben doen verliezen. Dit is eene reden, gewigtig genoeg om aan Mehemed-Ali niet blindelings het overschot, van een reeds zoo ongelukkig rijk prijs te geven.»

«De overeenkomst tusschen de beide banken van Londen en Parijs schijnt tot dus verre nog niet naar beslag te hebben erlangd, hoewel het sluiten van dezelve algemeen als zeer opzaden zijnde wordt beschouwd. Werkelijkheid personen willen echter weten, dat het voorshot van 50 miljoen francs slechts de voorbode zoude zijn van andere financieële operatiën van groot gewigt, waardoor men hoopt, eene nauwe vereeniging in het belang van de beide landen tusschen deze twee groote lichamen tot stand te zullen brengen. Men spreekt zelfs reeds van onderscheidene maatregelen, om de gemeenschap tusschen Engeland en Frankrijk gemakkelijker te maken, en noemt daaronder eene vermindering der post-gelden.

«Ten aanzien van het bericht, door den *Constitutionnel* medegedeeld, dat het Fransche gouvernement aan het Belgische Ministerie eene nota heeft gezonden, om betaling te erlangen van 60,000,000 francs, voor de sub-

RIBERA'S eenig kind, zijn tweearige zoon, was in de vlammen omgekomen. Wanhopend wendde zich de ongelukkige in het puin rond, en vervulde de lucht met zijne klagten.

«Mijn kind!... CORNELIA!... MANOËL! MANOËL!...» kermde hij.

Op dit geroep naderde een vrouw: dat was een doode en wroette en zocht in de puinhoopen om. Het was een van RIBERA's kunstbroeders, een dergenen, door wier hebsche lagen deze verwoesting was bewerkt. Bij het licht van eene kleine lantern, richtte hij onder de rookende en gloeiende overblijfselen naar SPAGNOLETTO's schetsen en onvoltoorde schilderstukken.

«Wie roept mij?...» en hij wendde zijn licht over RIBERA.

«MANOËL! MANOËL! zijt gij het?...» stamelde deze.

«Ja ik ben het... en gij zijt JOHNS RIBERA... geweest.»

RIBERA kermde niet meer: hij zweeg voor eeuwig.

Enige minuten nadat een dooksteek aan zijn lijden een einde maakte, verhoef zich de weder ontstoken vlam nog eens uit RIBERA's vernield paleis; maar niet lang, want hetgeen haar te voren overgeleefd werd, was... slechts één lijk.

Het heillooze woen spoeds zich voort...»

De moordenaar heette ook MANOËL.

MANOËL BARIO, begeerde gewis niet over JOHNS RIBERA's onafhankelijke vergetelheid, zulk eene geduchte wank.

«RIBERA!... RIBERA!... waar zijt gij?...» riep later eene sterfende stem.

Op de aarde kon die stem geen antwoord meer bekomen...»

Zij zweeg rok ras, om het in andere oorden te gaan vernemen.

Den volgenden morgen vond men het lijk van NICOLA STORPA; een bloedig spoor toonde, dat de doodelijk gewonde bravo zich van eene verre verwijderde plaats had moeten voortlepen, om daar te komen sterven.

Men volgde dit spoor, en waar het eindigde, vond men... CORNELIA DI GONZO ontield.

V. V. V.

bele tusschenkomst van het Fransche leger in België, en ten aanzien van den raad, in andere bladen aan het gouvernement gegeven, om, op de spoedige afdoening dier schuldvordering aan te dringen, leest men in de reeds genoemde *Revue des deux Mondes* het volgende:

«Volgens die dagbladen, is België ons zijne onafhankelijkheid verschuldigd, hebben wij Antwerpen van eenen gebelen ondergang bevrijd, en behooren onze naburen ons ten minste de kosten te vergoeden van de veldtochten, die enkel in hun voordeel gedaan zijn. Misschien heeft de Fransche regering daaromtrent aan het Belgische gouvernement een memento gericht, maar wij gelooven niet, dat het in zijne plannen zoude liggen, om zich te genover België als een onverdelijk schuldeischer te doen gelden. Niet zoude inderdaad onstaatkundig zijn, dan van de Belgen eene onomdelijke of zelfs maar eene regelmatige voldoening van de uitgaven voor de Fransche bezetting te vorderen. Frankrijk behoort België met het denkbeeld gemeenzaam te maken, om in alle moeilijke omstandigheden om hulp in te roepen en te ontvangen, want België is de grens van Frankrijk, en door hetzelfde te ondersteunen komt Frankrijk zich zelven te hulp. Welke gevolgen zal het dus hebben, indien België weet, dat het niet meer de Fransche troepen tot zijne hulp kan inroepen, dan met bezwaar van zijne schatkist? Het zal meermalen aanzeken tot eene zoo kostbare ondersteuning de toevlugt te nemen, en wie weet, of een zoo goed rekenaar als het Belgische volk, niet de kans van eene twijfelachtige onderdrukking ten Noorden zal verkiezen boven de ongelegenheden van eene sekere uitgaaf ten Zuiden.

«Wij zijn in Frankrijk met ongeluk geslagen. Wij verlaten o'er al de staatkunde der belangen, en wanneer er reden is om in ons voordeel eene belangeloze staatkunde in toepassing te brengen, dan zit de Financieel geest bij onze besluiten voor. Men beschouwe daarentegen het gedrag van Rusland, ten aanzien van het Turksche rijk. Voorzeker, wij vergelyken België niet bij Turkije, en Frankrijk kan niet veracht worden, dezen nabuurstaat aan zijn gezag te willen onderwerpen; maar hetgeen zes jaren geleden geschied is, kan tot een voorbeeld strekken van bekwaame staatkunde. Toen de Grootte Heer zich door den Pacha bedreigd zag, haastte hij Rusland te hulp te roepen. Rusland gaf daarvoor ogepublieklijk gehoor, zoo als wij in België gedaan hebben. Toen het gevaar geweken was, is hetzelfde even als wij teruggetreden, en Rusland, zoo begerig en steeds zoo oplettend, wanneer het zijne belangen geldt, heeft Turkije door generlei opoffering de bewezen dienst doen vergoeden. Wat is hiervan het gevolg geweest? Dat, ongelukkig voor ons en de andere Mogendheden, Turkije zich met de hulp van Rusland heeft gemeenzaam gemaakt, en dat die hulp misschien op dit oogenblik wordt ingeroepen.

«Vroeger verleende Frankrijk blijkens aan alle ondergeschikte staten jaarlijksche tegemoetkomingen. De Koning van Frankrijk was te gelijk hant-treosier en hun verdediger. Deze staatkunde, die ons zoo veel invloed in Europa gaf, is niet meer mogelijk, maar het beginsel moet niet geheel worden opgegeven. Wat Frankrijks bescherming betreft, dezelve moet onvoorwaardelijk aan België toegekend zijn, en alleen eene oorzaak als die van den eerbied aan tractaten verschuldigd, heeft het jongste Ministerie kunnen doen gehoor geven aan de smartelijke noodzakelijkheid, om zich met de inzigten van Engeland te vereenigen, hetwelk de dadelijke uitvoering vorderde van de 24 artikelen. Wij, die nimmer opgehouden hebben de Belgen aan te manen tot de uitvoering van een zonder twijfel nadeelig tractaat, maar dat op de eerste bladzijde van hunne staatkundige geschiedenis als natie was ingeschreven, wij zijn niet veracht als wij pleiten voor het onbepaalde uitstel van de betaling der kosten van tusschenkomst. Weet men wel, dat Duitschland deze som dadelijk aan België zoude voldoen, indien het Belgische gouvernement wilde toetreden tot de Pruisische Tolvereeniging? Verliezen wij ook niet uit het oog de welwillendheid der Noord-sche Mogendheden ten aanzien van België, met hetwelk zij zich haastende diplomatische betrekkingen aan te knoepen. Men zegt, dat het ministerie de onmiddellijke betaling dezer schuld tot voorwaarde stelt van de vermindering van ons tolltarief op de Belgische grenzen. Verminderen wij ons tarief en stellen wij onbepaald de voldoening der schuld uit. Dit zal eene veel betere staatkunde zijn, en wij zullen er dubbel bij winnen. Maar zoo het waar is, zoo als het gerucht zich daarvan verspreidt, dat België zich voorbereid om in den kring der Pruisische Tolvereeniging te treden, dan zoude eene vordering van 60 miljoen voor de kosten van bezetting, door eene nieuwe bezetting gevolgd, bij gebreke van dadelijke voldoening, de eene te nemen maatregel worden. In zoodanig geval, zoude het aan den marschall Soult verblijven, om te bewijzen, hoe een man als hij de pligtig verstaat van eenen minister van Buitenlandsche zaken.»

SPANJE.

MADRID 24 Julij. Volgens eenen brief uit Carcassone, zouden de Carlisten, onder bevel van J. Ibars de Coupon, 4,000 man sterk, zich voor de poorten van Barcelona hebben vertoond, doch met verlies zijn teruggeslagen. Den bevelhebber werd het paard onder het lijf gedood. Na deze nederlaag zijn de Carlisten in de gebergten teruggetrokken.

In een bijvoegsel van de *Gaceta de Madrid* leest men een' brief uit Vinaroz dd. 15 Julij, waarin geschreven wordt, dat er toebereidselen tot het beleg van Morella worden gemaakt, en dat er te Cadix 7000 bommen aan boord van twee fregatten zijn geladen. Voorts zijn van daar 34,000 kanonkogels, 4000 quintalen kruit, en 8000 schroothotzen naar Valencia afgezonden. Men geloofd, dat het beleg in Augustus zal begiinen. Cabrera van zijnen kant werkt dagelijks om die stad te versterken. Met dubbelle waaksamheid verheidt men de aankomst van de stoombot, met geweren voor dien generaal geladen, welke dienen moeten om het 7 bataillon te wapenen.

ENGLAND.

LONDON 31 Julij. In het Huis der Gemeenten heeft men zich Dingdag avond langen tijd bezig gehouden met de zaak van zekere Thorogood, een' dissenter, die eene petitie bij het Parlement heeft ingeleverd, waarin hij zich beklagt, dat hij in Essex in gevangenis gezet, voor het niet betalen van eene kerkelijke belasting (Church-rate) van vijf schellingen en zes pence. De nalatigheid kwam niet uit geldgebrek voort, maar het was een gewetensbezwaar voor den dissenter, om tot het onderhoud eener kerk bij te dragen, die hij nimmer bezoekt. De heer Duncombe, deed dien ten gevolge eene motie, ten tweeledig doel hebbende, dat de magistrat van Essex zoude gecensureerd worden, en het Huis zich verplichten de wet op de kerkelijke belasting zoodanig te veranderen, dat daardoor de gewetensbezwaren der dissenters werden opgeheven. De heer Duncombe echter ontwikkende, dat deze voorstellen geen bijval vonden, heeft hij als amendement van dezelven voorgesteld, dat de magistrat, wegens kerkelijke belasting, geene vangenzettingen moet laten howerksteltigen; ofschoon ook dat amendement veel tegenspraak vond, is het echter, door een groot getal leden het huis reeds verlaten hadden, aangenomen. Een ander onderwerp, dat tot breede discussiën aanleiding heeft gegeven, was de motie van den heer Home, ten het overleggen van zekere opgaven, betreffende de Koninklijke academie van schoone kunsten. De heer Home beweerde, dat die inrigting, gedurende 70 jaren, had aangekweekt 5 schilders, 5 beeldhouwers en 5 bouwkundigen, hetwelk haar slechts 4,000 £ had gekost, terwijl daarentegen waren uitgegeven aan salarissen voor professoren 73,000 £, aan pensioenen voor professoren 12,000 £, en aan professorale maaltijden 19,000 £. Voor de motie waren 33, en tegen dezelve 38 leden, zoo dat zij, met eene meerderheid van 5 stemmen, is verworpen.

DUITSCHLAND.

VAN DEN DONAU 23 Julij. De strijd over geloofsberippen neemt van dag tot dag toe, zool in uitgebreidheid als belangrijkheid. Niet alleen dat Pruisen en Duitschland tegenover Rome staan, maar ook twee Keiz. enrijken zijn daarin betrokken. In Oostenrijk, namelijk, neme de weigering van de Katholieke geestelijkheid, om zich, bij de inzegening van gemiddelde huwelijken, naar de wet van Keizer Jozef te gedragen, steeds toe; dat wil zeggen, de geestelijken zegenen de huwelijken wel in, doch onder belofte, dat alle kinderen uit die huwelijken, zonder onderscheid van kuse, in de Katholieke godsdienst zullen moeten worden opgevoed.

TRIEST 24 Julij. De brieven uit Konstantinopel, die bij voortdoring de dagteekening van den 15 dezer dragen, bevestigen het reeds vroeger medegedeelde, ontrent de gezindheid der Porte, om tot elken prijs den vrede met Mehemed-Ali te sluiten. Van den anderen kant, willen sommigen weten, dat de Turksche vloot met voorkennis van Sultan Abdul-Medchid uit de Dardanellen is gezeld, terwijl aan de gezanten der vreemde Mogendheden, die daaromtrent opbelderingen gevraagd hebben, slechts ontwijkende antwoorden worden gegeven. In het algemeen heerscht er veel on-

puike andere Walchers, he zijn zeer hooge prijzen ingewilligd; voor sommige monsters heeft men zelfs ver boven de hoogste notering besteed, doch het verhandelde bepaalde zich nitsluitend tot bevestiging. Jarige Tarwe was prijshoudend. Rogge bleef in één doen. Oude zomer. Garst onveranderd; nieuwe winter was niet aangeveerd. Naver. Buiskeet en Bocnen zonder kansoor. Van Koolzaad was omstreks 100 last ter markt, zeer verschillend in kwaliteit; het puike drooge bedong alleen 47½, terwijl iets mindere en wakke soorten van 46½ tot 42½ zijn afgegeven. Het meereendeel van den aanvoer bleef onverkeerd, daar de houlers in huane eischen te hoog gestemd waren, of de kwaliteit zodanig wak was, dat dezelfde geen koopers konde vinden. In Ohio is geene verandering. In ons eiland moet het meereendeel van het Zaad nog gedroogt worden.

Men noteert: Tarwe. Leeuwische. Puike jarige f 300 à 322½; puike nieuwe f 300 à 315; gemeenere dito f 255 à 285 Walchersche. Puik e jarige f 315 à f 325½; puike nieuwe f 330 à 345; gemeenere dito f 300 à 315. Rogge. Nieuwe Leeuwische f 210 à 222; Bergsche en Bredasche f 198 à 210. Garst. Oude zomer f 120 à 123; nieuwe winter f 120 à 132. Laver. Zeeuwische bruin f 90 à 105; dito veer f 69 à 84. Borkweit. Zeeuwische en Vlaamsche f 165 à 174; Bergsche en Bredas. f 165 à 180. Bienen. Walchersche witte f 240 à 255; dito Paardboonen f 127 à 142; Zeeuwische dito f 130 à f 133. Koolzaad. Nieuw Zeeuwisch en Vlaamsch f 255 à 285; nieuw Walchersch f 270 à 292½; dito St. Jooslandsch f 270 à 292½. Raapolis f 23, Lijnolie f 23 per Ned. yat.

Kunsten en Wetenschappen.

AAN DEN SCHRIJVER

VAN HET:

Iets over Kunstverlofingen.

In twee maanden van den Avondbode, op 15 en 22 Juli II. uitgegeven, heb ik u bijgehouden van Iets over Kunstverlofingen gelezen, waarvan de bedoeling en strekking waardig zijn geprezen en behartigd te worden. Ik zal erop de vrijheid nemen, tot toelichting van het daarin behandelde onderwerp, er nog een paar woorden bij te voegen, die, dunkt mij, insgelijks verdienen in aanmerking genomen te worden.

Voerst moet ik u betuigen, dat ik blootelijk kunstliefhebber ben, en niet meer of niet minder. De eenige beweegreden van mijn schrijven is belangstelling in den bloei der Boeiende Kunsten, 'die den Staat niet alleen tot luister, maar ook tot voordeel versterken. Ter bevordering van dien bloei neem ik, dat ook behulpzaam zijn kan het openlijk en bescheiden behandelen van onderwerpen en voorvallen, die betrekking hebben tot kunst en kunstenaars. Intusschen is hiervan, wat dat verre, bij ons te weinig werk gemaakt. En het was alzoo met een paar genoege, dat ik in den Avondbode van tijd tot tijd artikelen aangetroffen heb, die eenen goeden geest ademen en stof tot nadenken en overweging aan de hand gaven. Was ik het wel niet altijd met de schrijvers eens, ik heb toch nooit de goede bedoeling miskend, en veel minder uit betweterij uit de hoogte op hen nedergezien.

Ok in uw opstel, mijnheer, over het verloten van kunstvoorwerpen, heb ik veel aangetroffen, dat waarlijk de oplettendheid verdient van zodanige liefhebbers, die door hunnen stand in de maatschappij of door hunne betrekkingen, meer bijzonder in de gelegenheid zijn om aan dergelijke verlofingen een goede strekking te geven. Het heeft mij evenwel eenigzins verwond, dat UED. bij de behandeling van dit punt onvermeld hebt gelaten de onlangs hier te Amsterdam tot stand gebrachte Maatschappij ter bevordering van Beeldende Kunsten, die, volgens hare statuten, zich ook tot taak heeft gesteld het aankopen van schilderijen op openbare tentoonstellingen, met oogmerk om dezelve door het lot onder de leden te verdeelen. Deze loffelijke instelling kan u, dunkt mij, niet onbekend gebleven zijn, en evenzoo dat in het ontwerp tevens vermeld wordt, dat ook een gedeelte van het samen te brengen fonds, (indien het toereikend mocht worden bevonden) zal worden aangewend tot het doen vervaardigen eener gravure, die, of gratis, of voor een prijs der onkosten onder de leden verkrijgbaar zal worden gesteld. Het komt mij voor, dat door de oprigting dezer maatschappij reeds een geschikte gelegenheid is gegeven tot bevordering der verloting van kunstvoorwerpen. En wanneer men het oog verlegt op de aanzienlijke, belangloze en kunstliefde heeren, die zich niet het hoogste hebben belast, mogen wij ons vooraf wel verzekerd houden, dat zij in den aankoop alleen de waarachtige kunstwaardig der ten toon gestelde schilderstukken in het oog houden, en aan deze de verdiende voorkeur geven zullen.

Indien nu dit ontwerp eene voldoende aanmoediging vindt, hetgeen zich verwachten laat, dan zullen wij ten dezen eenen aanmerkelijken stap gevorderd zijn. Het is waar, er zal dan wel niet in allen opzichte voorzien wezen, in hetgeen wij al verder onder de te verloten voorwerpen wenschit begrepen te zien, doch dit zou altijd later in overweging kunnen worden genomen, en daaruit eene nadere wijziging der statuten kunnen voortvloeien.

Van het grootste belang beschouw ik het verder, met u, dat er, zoo mogelijk, op eene voldoende wijze wordt gezorgd voor de weduwen en kinderen, die, in bekrompen omstandigheden, door verdienstelijke kunstenaars mogen worden nagelaten. Het schijnt mij oppervlakkig toe, dat een dartsos strektheid onderwerp meer wenschelijk dan uitvoerbaar wezen zal. Intusschen vind ik het loffelijk, de zaak te onderzoeken en in overweging te nemen en ik zal dus met verlangen uwe gedachten over dezelve te gemoet sien.

Ik heb de eer, etc.

V.

Vriesland en Groningen.

II.

Te Stroben verlaat men het Vriesche grondgebied, en van daar af begint de panning, die over Groningen tot Delfzijl doorloopt, en 56,000 Nederlanders er lang is. De weg gaat langs de vaart, en is niet slecht. Van nu afzwaaiende ik meest weidland en hoornvee of paarden, allen een zeer gezond en sterk voorkomen hebbende.

Kindelijk bereiken wij de stad met hare 30,000 inwoners, groote marktplaats, breede rechte straten, fraaie kades, en een aantal bruggen over de rivier, welke door dezelfde stroomt. Eene dier bruggen is vooral belangrijk, als zijnde het bovengedeelte der brug, in evenredigheid tot de wijde van het gespan, zeer dun en gerek. De toren der Martini- of hoofdkerk verdient vooral bezigtigd te worden; fraai vind ik de omgaven, en men heeft er een belangrijk gezicht over de stad en de ontsieken. Ook het inwendige der kerk, met de onlangs gebouwde galerij voor dames, is zeer bezienswaardig, almede de beide andere hervormde kerken, en de Broeder- of Broedkerk, sedert 1821 door Z. N. aan de Roomsche Katholijken afstaan, en tot welke in orde bringing door het gouvernement ook ongeveer 30,000 is geschonken. Het sel onderhouden, hoewel nu al wat verwaarloosd, de huize doorzagen zijn vertoonten verscheiden groote waken negtens een hoog en onderdrukt bij de vlieghoud van bouwde. Men verhaalde mij, dat sommige der huizen, en name de kloosters, onderaardsche gangen hebben, welke tot buitende stad leiden. Doch genoeg reeds over de stad; ik wilde nog bepaaldelijk spreken van eenige inrigtingen, door mij met belangstelling bezocht.

Wie toch is te Groningen geweest, zonder het Instituut voor Doofstommen gezien te hebben! — Hartverbaasd is het, wanneer men het gebouw nadert, te midden van een klein boschje, het standbeeld van den verouderd Guyot te zien prijken! Alle Woensdagen hebben er openbare oefeningen plaats, en op geen anderen dag, wordt een bezoeker, wie hij ook zij moge (de Koninklijke familie uitgezonderd) tot de oefeningen der kweekelingen toegelaten. Met bijzondere deelneming heb ik twee zittingen bijgewoond. Het geduld, de zachtmoedigheid, de onvermoeide volharding der beide heeren Guyot (zonen van den verdienstelijken Stichter) en der hulpoverzichers heb ik bewonderd. Niet enkel taalkennis wordt aan deze arme, hulpbehoevenden tot in de vorige eeuw verlaten wezens geleerd; neen, hun denkvermogen wordt ontwikkeld, en daarvan ontving de bezoeker de overtuigendste bewijzen. — Ik verbeeld mij, dat de onderwijzers der lagere scholen eenige lessen in dit gesticht behoorden te zien wonen, en te zien, op welke wijze de eerste indrukken, de eerste begrippen aan de pas opgevoemde hulpbehoevende doofstommen, en op eene tastbare wijze, en door vergelijking worden medegedeeld, ten einde langs dien weg zich zelve te vormen tot het aanvankelijkste onderwijs der kindheid, welke aan huize zorgen zal worden toevertrouwd. De onderwijzers der doofstommen bedienen zich, bij huone kweekelingen, van een gebaren spraak, waarmede zij veel sneller werken, dan met het doofstommen alfabet, waarvan

de werking zoo langwijdig is. Door middel van die gebaren-taal, heb ik een der beide heer Guyot aan eenige der verder gevorderde leerlingen, iets zien mede deelen, dat boven de bevattin der uiterlijke zintuigen was, en alle die leerlingen hebben gelijktijdig het opgegevene op het zwarte bord opgeschreven, in verschillende bewoordingen, en ieder blijkbaar overeenkomstig zijne eigene verstandsontwikkeling. In het leeren spreken der doofstommen, zoo vernam ik van den oudsten der heeren Guyot, volgt men nog steeds het stelsel, dat op het einde der XVII eeuw, door den Haarlemschen arts Koornaaft Amman, in het destijds uitgegeven werk: «om doofstommen te leeren spreken» is opgegeven. Daerfelde heer Guyot had ook de vriendelijkheid mij zijne boekery te laten zien, rijk in werken, in bijna alle talen van Europa, in nieuw en oud, en ook de zeldzaamste werken bevattende, welke regstreeks over het onderwijs van doofstommen handelen, of maar eenigermate op dat onderwijs betrekking hebben. Gaarne zoud ik over alles, wat ik daar gezien en gehoord heb, nog meer uitweiden; doch met het volste vertrouwen, dat zij allen hoogst voldaan zullen terug komen, roep ik aan alle mijne landgenooten toe: ga en zie eene weldadige inrigting, welke jaarlijks eenige ongelukkige natuurgenooten aan de maatschappij, en aan de verheerlijking van het Opperwezen schenkt, die, zonder eene zodanige inrigting, een louter dierlijk aanzijn zouden om slegen.

Ik geraakte in kennis met professor van Swinderen, die steeds zoo veel dienstvaardigheid jegens vterdschingen aan den dag legt, en, sedert een aantal jaren, een hoogst verdienstelijk behulpzamer is. Zijn Hoog Gel. stelde mij in de gelegenheid om te bezoeken de bewaarschool, de kweekschool voor onderwijzers, en de school van den onderwijzer Rijkens: ik had slechts tijd de laatste in oogenschouw te nemen. In twee opzichten vond ik die school bovenal belangrijk; het eerste is, zijn lectrant met de kleine kinderen, en zijne leiding om hun verstand aanvankelijk door aanschouwelijkheid te ontwikkelen; het tweede is de lichaamsoefening. Gymnastiek is tegenwoordig niet nieuw meer op de scholen van ons vaderland, en ik hoor zulke oefeningen zeer goed, doch er moet eene oordeelkundige opvolging plaats hebben. Trapsgewijs moeten armen op beenen versterkt worden, de borst verruind, enz., en daarin heeft de heer Rijkens het ver gebracht. Hij verdient daarenboven veel lofs, omdat het hem gelukt is het vooroordeel te overwinnen, dat men tegen de kweekschoolige lichaamsoefening der meisjes van fatsoenlijke gezinnen in den weg stelde. De kleeding der meisjes, waaronder, naar mij voorkwam, van 13 en 14 jaren oud, is zodanig, dat zij aan alle lichaamsoefeningen kunnen deel nemen. Ik heb de vlieghoud en kracht, door jongens en meisjes ten toon gespreid, met genoegen gezien, en den wensch niet kunnen onderdrukken, dat het stelsel van Rijkens, op alle burgerscholen, ten aanzien van beide seksen, mogt worden gevolgd.

Onder de jonge dames, die ik in gezelschap aantrof, waren er, die tot eene Vrouwen-Vereeniging behoorden, in den afgeloopen strengen winter opgericht; de eerste, zoo ik meen, van dien aard in ons vaderland gesticht. Het doel der vereeniging is, om in de nooden der behoeftige klasse te voorzien, doch voor zoo verre de hulphoevevenden arbeiden kunnen, enkel als behooning voor gedamen arbeid. Twee dames gaan te samen, treden de woningen der behoeftigen binnen, om te helpen, te raderen, maar ook des noods te berispen; vooral de luiheid en de zuich tot sterken drank. In de algemeene bijeenkomsten oer liefdadige dames, geven zij elkander verslag van hare bevinding, en wisselen van gedachten over hetgeen verder gedaan kan worden. Vele harer hebben vaak behoeftes aan bemoeiding tot volharding op het moeilijke pad. Een ieder gevoelt ligtelijk, dat, wanneer die dames, in vereeniging met de verschillende diakonissen konden werken, het weldadige doel, waarnaar zij streven, gemakkelijker zou te bereiken zijn. Doch reeds het streven naar dat doel is verdienstelijk! Professor Hofstede de Groot is, naar ik neen vernemen te hebben, de eigenlijke oprigter, en het denkbeeld moet aan onze Duitsehe naburen ontleend zijn.

De aanzienlijke boekdrukkerij van den heer J. Oomkens heb ik mede met belangstelling gezien. Hij heeft een aantal persen; voor boek- en steendrukkerij, in dezelfde zaal vereenigd, en levert ook fraaie proeven in de Congrevische drukmanier. Die weten wil wat Congrevische druk is, en tot welke hoogte onze landgenoot Oomkens het daarin gebracht heeft, die ontbiede van hem het *Oude Vader*, in die druk wijze vervaardigd, en hij zal iets ontzigen, dat goedkoop is, en tevens als eene fraaie schilderij, tot versiering eener kamer strekken kan. Ook vervaardigt Oomkens voor adsignaten, wissels en dergelijke, papier met ligterijzen grond, in allerlei verscheidenheid, zoo dat vervalschingen mij onmogelijk voorkomen.

Veel genoege heb ik gehad van mijne kennismaking met onderscheidene Groningsehe heeren; en bij velen hunner heb ik eene grondige kennis van de geschiedenis hunner provincie, en ook van Vriesland gevonden.

Het deed mij leed mijn verblijf te Groningen niet langer te kunnen rekken, en het speet mij vooral niet tevens Delfzijl en Appingadam aan de eene zijde, de oude en nieuwe Pekel-A aan de andere zijde te hebben gezien, alwaar ik waarschijnlijk, even als te Harlingen, gelegenheid zou gevonden hebben uit te roepen: en dat noemt men eene landprovincie! Trouwens reeds te Groningen zag ik een derde schip in aanbouw voor de vaart op Oost-Indië.

Van Groningen vertrekende nam ik mijn weg naar het Zuiden, over eenen zeer goeden straatweg, waar, een twintigtal jaren te voren, zoo mij verhaald werd, bij natten herfst- of wintertijd niemaal kon passeren, zoo als ook zeker generaal, wiens naam mij ontpaen is; op die wijze in de onmogelijkheid was geweest, Groningen te verlaten, alhoewel zijne tegenwoordigheid te 's Gravenhage dringend noodzakelijk was.

LIJST DER PERCELEN.

Welke op Maandag den 5 Augustus 1839, in het O. Z. Heeren-Logement te Amsterdam, zullen geveld worden.

Een Koopmans Winkelhuis, e. a., in de Warmoesstraat, tussehen de Oude- en Papenbruggen, N. 723 en 724.

Advertentien.

(3544) Extract uit eene acte, ten overstaan van de Notarissen D. C. SANTHAGENS en J. B. VAN HOUTEN, in dato 17 Junij II. gepasseerd, tussehen Vrouwe ELISABETH PETRONELLA HERMANNA VAN INGEN, Weduwe van PIETER HANRATH, en haren Zoon den Heer GERRIT HENDRIK HANRATH, houdende de opname van laatstgenoemden in de bestaande Vennootschap, tot het uitoefenen der negotie in Turf, gedreven wordende onder de firma van HULTERS en HANRATH. Deze opname, welke heeft plaats gehad op den 17den Junij II., is geschied voor eenen onbepaalden tijd, en is strekkende, ommé de onder de firma van HULTERS & HANRATH gedreven wordende Vennootschap gemeenschappelijk voort te zetten, op dezelfde firma en geheel en al op denzelfden voet en met dezelfde wederzijdsche rechten en verplichtingen, en onder hetzelfde verband, als bij de acte van compagnijschap, op den 7den October 1835, ten overstaan van de voormelde Notarissen, tussehen de Heeren HERMANUS HULTERS en nu wijlen PIETER HANRATH is bepaald geworden.

(3545) Commanditaire Associatie.

Tot Smelting van TALK, vervaardiging van WAS- en VETKAARSEN, en alle soorten van ZEEP.

Onder de Firma van
EMILE PELLAGOT & Co.
Te Brussel.

De Heeren EMILE PELLAGOT & Co., gehrevelde Fabrikkanten, woonnemens zijnde om met het Koninkrijk der Nederlanden, dat zij niet laten bereizen, verbindingen aan te knooopen, hebben de eer zich aan te bevelen, door hiernede de Prijzen van eenige huone Waren op te geven. Zij leveren slechts aan Kooplieden en niet onder de *Zonderde* oude of halve Ned. ponden. Overtuigd van de deugdzaamheid hunner Waar, geven zij aan ieder, die hen met zijne orders wil vereeren, de vrijheid om alles, wat niet als goede kwaliteit zal erkend worden, voor hunne rekening te laten liggen. De verzending zal 24 Uren na ontvangst der orders plaats hebben.

DIAPHANE- of SPERMACKTI-KAARSEN. . . f 118.— pr. 10 1/2 kil.

PHENIX-KAARSEN (gelijk aan die van l'Étoile) » 74.— » 100 id.

» » » » » 64.— » 100 id.

» » » » » 90.— » 100 id.

» » » » » 90.— » 100 id.

GESMOLTEN TALK volgens den koers, ZEEP volgens kwaliteit.

(3546) C. I. DORPER, T. J. B. WESTERWOUDT, J. KEELAAR HZOON, J. C. DUBISLAV en B. A. GALLENKA

MAKELAARS,

presenteren, als lasthebbenden van hunne Principalen,

Op Maandag den 26sten Augustus 1839, in het Locaal voor Publieke Verkoopingen, van ouds genaamd het *zijds Heeren-Logement*, door den Notaris Mr. S. DORPER, aan meestbiedende of hoogstbiedende te Verkoopen:

N°. 1. Een kapitaal, hecht, sterk, weldoortimmerd, en bijzonder aanmerkelijk verbeterd KOOPMANS-WINKELHUIS en ERVE, met dierlijk verhuurd wordend Bovenhuis en Benedenwoning, staande op den Kloveniersburgwal, Noordzijde, bij de St. Antonij- of Nieuwmarkt, tussehen de Koestraat en Barndesteeg, Wijk 5, N°. 1064, Kadastrale Sectie G., N°. 2225, groot 97 Ellen.

N°. 2. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, met bijzonderlijk verhuurd wordende Boven- en Benedenwoning, staande op den Bergstraat bij den Singel, Wijk 30, N°. 5232, Kadastrale Sectie F., N°. 571, groot 54 Ellen.

N°. 3. Een hecht, sterk en weldoortimmerd WINKELHUIS en ERVE, met apart verhuurde Benedenwoning, staande en gelegen op den Burgwal bij den Singel, Wijk 30, N°. 5259, Kadastrale Sectie F., N°. 541, groot 22 Ellen.

Breeder bij Billetten omschreven, en te bezichtigen des Dingsdag en Dinsdag, van 11 tot 1 ure, alsmede op den Verkoopdag; mits voor N°. 2 vertoonende een Billet, door een der Makelaars ondestekend.

De Bewijzen van Eigendom en de Veilconditiën zullen vier dagen en op den Verkoopdag ten Kantore van den Notaris Mr. S. DORPER den N. Z. Voorburgwal, bij de Molsteeg, voor een ieder te sien zijn.

(3547) Ter *Uitbreiding* eener belangrijke FABRIJK, in Zijden en zijden Stoffen, in eene der eerste Fabrikkplaatsen aan den Rijn, te verhandeld in Amsterdam: eene COMPAGNON, in staat zijnde een Kapitaal van f 40 à f 50/00 te kunnen aanbrengen, en geschikt tot het aanvaarden van een Depot in Amsterdam, benevens het bezorgen en oplossen van Commissiën in de Nederlanden. Bij voorkeur wensch men zich te associëren met iemand, welke reeds met het Manufactuur-vak bekend is, en een solide relatieën bezit.

Hierop inclinierenden worden verzocht zich te adresseren, met free billetten, onder Lett. I, bij den Boekhandelaar G. W. TIELKEMELJ, Vijgendam, N°. 35, te Amsterdam.

(3548) Berigt aan den Handel.

Op Heden heeft de Ondergeteekende den Handel in STOKVISCH alle soorten van TRAA N weder berrav.

AMSTERDAM, 1° Augustus 1839. J. L. DE JONGH.
Woonplaats: Heerengracht, over het Park, N°. 41.

(3549) N. Jørgensen, ENGELSCH KLEEDERMAKER, Kalverstraat, N°. 233, te AMSTERDAM.

Heeft de eer zijne geerde Begunstigers te berigten, dat hij op nu eene geruime partij MACINTOSHEN of WATERDIGTE JASSEN uit Leiden ontvangen heeft, welke tot buitengewoon billijke Prijzen bij hem verkocht worden.

(3550) Opregle Engelsche Naalden.

Om mijne vele kalanten in de gelegenheid te stellen, op eene gemakkelijke en goedkope wijze van mijne algemeen bekende beste ENGELSCH NAALDEN te kunnen verkrijgen, zoo heb ik een Depot bij den Heer STIL Oude Teertuinen, N°. 35, te Amsterdam, gevestigd, alwaar men alle soorten tot dezelfde prijzen, als direct uit mijne Fabrikk onthoden, bekomen kan. BIDDICH, T. C. CHAMBERS, bij BIRMINGHAM, Naalden-Fabrikkant.

NB. Bij bovengenoemden zijn mede te bekomen, alle soorten van geschilderd en ongeschilderd LIZERDRAADWERK, voor Chasinetten, Vaguetellen, Vallen, enz.; van de nieuwste modellen en tot de minst mogelijke Prijzen.

(3551) Aan de HH. Inteckenaars is op het einde der maand Julij afgeleverd en verzonden:

DE AARDBOL.

MAGAZIJN VAN HEDENDAAGSCHE Land- en Volkenkunde.

DERDE DEEL: DE NEDERLANDEN.

Aflevering 2, (blad 7—11),

bevattende de beschrijving der Arrondissementen Amsterdam en Haarlem, door P. BEST en P. H. WITKAMP; met 16 Platen, waaronder de Afbeeldingen der nog onvoltooidte Kerk Mozes en Aaron, der *Wijde Kerk*, en der Societeit de *Vriendschap*, in de Hoofdstad.

De Inteckening geschiedt te Amsterdam, aan het BUREAU VAN DE AARDBOL, en verder alom. Berigt is gratis te bekomen.

(3552) Bij H. LAGERWEY, Boekhandelaar en Bockdrukker te Dordrecht, is op den 1sten dierz verzonden:

EUROPA;

VERZAMELING VAN IN- EN UITLANDSCHE LETTERVRUCHTEN, TER BEVORDERING VAN WERELDKENNIS EN AANGENAAM ONDERHOUD, N°. 8, inboudende:

Brieven mit Griekenland. Fransehe Beschaving. Over de openbare en huisselijke Zeden der Turken. Het Portret. De binnenlanden van Australië. De vernieling der Bastille. De Methodisten in Engeland. Ter navolging: Aan den Erfprins; Aan de Erfprinses, (met derzeleer Portretten). Intogt van Z. K. H. Willem Alexander Paul Frederik Lodewijk, Erfprins van Oranje, met H. K. H. Sophia Frederika Mathilda, Erfprinses van Oranje, op den 17 Julij te 's Gravenhage, (met eene Plaat). Amor in het Straf-gesticht. Een Tooneel aan boord van een Slavenschip. Elastieke Spraak-boeken.

De Prijs van dit Maandwerk is per Jaargang f 10; afzonderlijke Nummers à f 1.20. Men abonneert zich alom.

Schevubugen, Concerten en PUBLIEKE VERMAAKLIJEDDEN.

PARK in de Plantagie.

C. M. VAN DER BRUGH berigt aan het geerde Publiek, dat, op Maandag den 5 Augustus 1839, Ter *Herinnering* aan den 5 Augustus 1781, in zijn Locaal zal plaats hebben:

GROOT HARMONIE-CONCERT, ILLUMINATIE en een extra groot prachtig

VUURWERK;

Bestaande uit Dertien, meereendeels groote schitterende figuren, waarvan bijzonder zal uitruimen de reeds zoo gunstig bekende Voorstelling van den ZEESLAG op

Doggersbank.

De Muzik zal ten 7 ure aanvangen en het Vuurwerk ten 10 ure worden afgestoken. De Entrée is f 1.25

Groot Instrumentaal Concert.